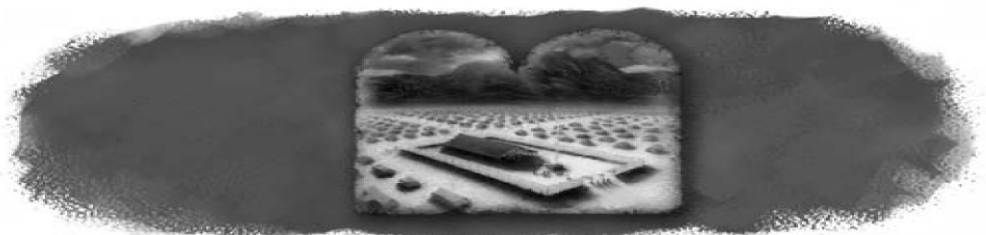

Đức Chúa Trời, Đấng Ban Luật Pháp

Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: Hê-bơ-rơ 12:21; Rô-ma 7:8-13; Gióp 24:14, 15; Xuất Ê-díp-tô Ký 16:4-30; Hê-bơ-rơ 8:10; 10:16; Rô-ma 13:8-10.

Câu Gốc: “Thật, Đức Giê-hô-va là quan xét chúng ta, Đức Giê-hô-va là Đấng lập luật cho chúng ta, Đức Giê-hô-va là vua chúng ta; chính Ngài sẽ cứu chúng ta!” (Ê-sai 33:22).

Tư Tưởng Quan Trọng: Luật pháp Đức Chúa Trời là một phần rất quan trọng của cả Kinh Thánh, Cựu và Tân Ước. Luật pháp cũng bày tỏ tình yêu thương của Ngài. Và vì thế, khi chúng ta yêu, chúng ta bày tỏ sự trọn vẹn và vẻ đẹp của luật pháp Đức Chúa Trời.

Là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm, chúng ta được dạy rằng luật pháp là thí dụ hoàn hảo nhất về bản tính Đức Chúa Trời. Điều đó có nghĩa là vì Đức Chúa Trời không thay đổi, nên luật pháp cũng không thay đổi. Nhưng luật pháp là một thí dụ về bản tính Đức Chúa Trời nghĩa là gì?

Giả sử bạn sống trong một nước với một ông vua mà lời nói của vua là luật pháp. (“Tổ quốc là ta” một vị vua Pháp đã nói). Bây giờ, giả sử vua ra luật rất kinh tởm, đầy căm ghét, và bất công. Những luật pháp đó không phải là thí dụ tốt về vua là hạng người nào sao? Những luật pháp đó có bày tỏ bản tính của ông không?

Hãy nghĩ đến một số những nhà lãnh đạo xấu xa nhất trong lịch sử. Những luật pháp họ ban hành bày tỏ họ là hạng người thế nào?

Luật pháp bày tỏ bản tính của người ban luật. Vậy, luật pháp Đức Chúa Trời bày tỏ gì về Ngài? Khi hiểu luật pháp Đức Chúa Trời là những điều bảo vệ mọi phúc lợi cho chúng ta, thì chúng ta sẽ hiểu nhiều hơn về Đức Chúa Trời.

Tuần này chúng ta sẽ học thêm về luật pháp và về Đấng ban luật.

Luật Pháp Tại Núi Si-nai

Xin đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 19:18, 19; 20:18; Phục truyền 5:22; và Hê-bơ-rơ 12:21. Tại sao người Y-sơ-ra-ên tại núi Si-nai đầy sợ hãi khi luật pháp được ban xuống?

“Dân Y-sơ-ra-ên đầy sợ hãi. Tiếng phán đầy quyền phép kinh khủng của Đức Chúa Trời dường như quá mạnh đối với họ. Khi luật lệ về việc làm đúng được bày tỏ, họ hiểu hơn bao giờ hết tội lỗi kinh khủng thế nào đối với Đức Chúa Trời. Và họ cảm thấy rất tội lỗi trước Đức Chúa Trời đến nỗi họ chạy xa chân núi trong sợ hãi.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarch and Prophets*, tr. 309, 310.

Có điều gì rất hùng hồn trong lời trích dẫn của Ellen G. White trên đây. Khi luật pháp được ban cho họ, dân sự hiểu “hơn bao giờ hết” tội lỗi xấu xa dường nào và họ đầy tội lỗi trước mặt Đức Chúa Trời.

Vậy, ngay từ lúc đầu của sự tương giao giữa Y-sơ-ra-ên với Đức Chúa Trời, chúng ta có thể thấy một thí dụ của Phúc Âm trong luật pháp. Đức Chúa Trời không bao giờ dự định dùng luật pháp để cứu người ta, ngay cả tại núi Si-nai. Thay vào đó, luật pháp là bày tỏ cho người ta thấy nhu cầu cần sự cứu rỗi. Ngay sau khi luật pháp được ban ra, dân sự được truyền xây một đền thánh. Mục đích của đền thánh là để người ta thấy chương trình cứu rỗi của Đức Chúa Trời. Luật pháp dẫn người ta đến Thập tự giá và chỉ cho họ thấy nhu cầu cần sự cứu rỗi và tha thứ. Không lạ gì dân sự run rẩy trước luật pháp. Đó là vì luật pháp bày tỏ cho họ thấy mình tội lỗi thế nào.

Rô-ma 7:8-13 bày tỏ lẽ thật quan trọng này thế nào? Phao-lô nói công việc của luật pháp là gì? Xin đọc Thi thiên 119:6.

Phao-lô nói trong câu này điều Ellen G. White nói đã xảy ra tại núi Si-nai. (Hãy đọc phần đầu của bài học hôm nay). Nan đề ở đây không phải là luật pháp Đức Chúa Trời, nhưng là với tội nhân đã vi phạm luật pháp, như chúng ta ai cũng phạm. Phao-lô bày tỏ luật pháp liên hệ chặt chẽ với Phúc Âm thế nào. Quan điểm của Phao-lô là luật pháp bày tỏ tội lỗi xấu xa của chúng ta.

Bạn có thấy run rẩy trước luật pháp chẳng? Luật pháp có làm bạn cảm thấy mình tội lỗi không? Bạn có những cảm xúc nào khi đọc về sự ban luật pháp trong Xuất Ê-díp-tô Ký 20:1-17 và so sánh các hành động của bạn với những luật pháp về các hành động đó?

Luật Pháp Trước Núi Si-nai

Mỗi tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm đều biết khi nói về luật pháp, tức là nói về Mười Điều Răn, và núi Si-nai; nhiều người nói Mười Điều Răn lúc đầu được ban cho dân Do Thái tại núi Si-nai. Họ lý luận luật pháp Đức Chúa Trời thuộc về dân Do Thái và trong thời Cựu Ước. Vì thế luật pháp không còn hiệu lực trong thời chúng ta.

Dĩ nhiên, có nhiều nan đề với kiểu lý luận này. Nếu lý luận này đúng, thì tại sao có tội lỗi trước núi Si-nai? Suy cho cùng, trong sách Giăng có nói “Phạm tội tức là sự trái luật pháp” (1 Giăng 3:4). Sự thật là sách Sáng thế Ký cho thấy bằng chứng luật pháp Đức Chúa Trời được ban cho từ lâu trước núi Si-nai.

Sáng thế Ký 1 và 2 miêu tả sự Sáng tạo hoàn hảo của Đức Chúa Trời. Sáng thế Ký 3 nói về sự sa ngã của A-đam và Ê-va. Trong Sáng thế Ký 4, chúng ta thấy vụ sát nhân đầu tiên. Làm thế nào Ca-in biết mình phạm tội giết em nếu không có luật pháp lên án giết người là tội?

Trước núi Si-nai, Đức Chúa Trời đã lên án tội giết người trong giao ước Ngài lập với Nô-ê sau trận Đại Hồng thủy (Sáng thế Ký 9:6).

Trong sách Gióp, quyển sách lâu nhất trong Kinh Thánh, chúng ta thấy Đức Chúa Trời khen sự công bình của Gióp hai lần. Đức Chúa Trời đã nói gì về tính tình của Gióp? (Gióp 1:8; 2:3). Rõ ràng đã có luật pháp ở đây bày tỏ điều phải và điều trái. Việc này quan trọng vì Gióp sống lâu ngày trước Xuất Ê-díp-tô Ký, và ông không phải là một phần của dòng dõi giao ước.

Gióp 24:14, 15 giúp chúng ta hiểu có điều phải và điều trái trước núi Si-nai thế nào?

Khi Áp-ra-ham nói dối cùng A-bi-mê-léc về Sa-ra, Đức Chúa Trời đã quở trách Áp-ra-ham về tội nói dối. A-bi-mê-léc là vua của Ghê-ra và không phải là người Do Thái. Nhưng Đức Chúa Trời buộc A-bi-mê-léc theo cùng một tiêu chuẩn để giữ hôn nhân trong sạch như đã được đòi hỏi trong Mười Điều Răn mặc dù lúc đó Mười Điều Răn chưa được ban ra. Và Đức Chúa Trời đòi hỏi Sa-ra phải được trả về cho Áp-ra-ham (xin đọc Sáng thế Ký 20:9).

Theo Sáng thế Ký 26:4, 5, Chúa phán gì với Y-sác về cha của người?

Có điều thú vị về Sáng thế Ký 26:5 là tiếng Hê-bơ-rơ dùng bốn chữ khác nhau cho luật pháp. Bốn chữ này là *mshmr*, *mzvot*, *hugot*, và *torot* (từ chữ *Torah*, “luật pháp”). Những chữ này được dùng để miêu tả các luật Áp-ra-ham vâng giữ. Chắc chắn là trong những điều này có Mười Điều Răn.

Nhiều năm sau, Đức Chúa Trời truyền Gia-cốp trở về Bê-tên để dựng một bàn thờ cho Chúa. Gia-cốp cảm thấy cần phục hưng gia đình mình. Gia-cốp yêu cầu những người trong nhà làm gì? Hãy đọc Sáng thế Ký 35:2, 3.

Thật rõ ràng, nếu nói không có luật pháp cho tới núi Si-nai thì không có ý nghĩa gì cả. Vì Kinh Thánh dạy về sự sống và luật pháp – trước núi Si-nai.

Ngày Sa-bát Trước Si-nai

Đức Chúa Trời không nói Ngài ban luật pháp cho dân sự trước núi Si-nai. Nhưng chúng ta có bằng chứng rõ ràng là việc ban luật pháp tại núi Si-nai không phải là kinh nghiệm đầu tiên trên thế giới về Luật pháp.

Nhiều người phải nhìn nhận điều này đúng. Nhưng họ lý luận rằng chỉ có điều răn về ngày Sa-bát là lần đầu tiên được ban cho tại Si-nai, chứ không phải các điều răn khác. Họ muốn nói ngày Sa-bát là cho Do Thái, và Cơ Đốc nhân ngày nay không cần phải vâng giữ.

Lời tuyên bố đó có giá trị không?

Sáng thế Ký 2:1-3 dạy chúng ta gì về ngày Sa-bát trước Si-nai?

Kế đó, trong Xuất Ê-díp-tô Ký 5:1-5, Kinh Thánh cho thấy Môi-se và A-rôn tranh đấu với Pha-ra-ôn về việc để dân Y-sơ-ra-ên đi. Câu 5 rất thú vị.

Xuất Ê-díp-tô Ký 5:5 gợi ý gì về ngày Sa-bát?

Câu trả lời của Pha-ra-ôn, “Hai người làm cho chúng nó phải nghỉ việc ư!” dường như đủ rõ ràng. Ngôn ngữ gốc của chữ này còn rõ hơn nữa. Có nhiều chữ diễn tả *nghỉ*, nhưng động từ Pha-ra-ôn dùng được đặt trên chữ cho “Sa-bát.” Ngôn ngữ gốc của Pha-ra-ôn nói với Môi-se và A-rôn như vậy, “Các người làm cho chúng nó *sa-bát* ư!” Đây là ám chỉ lẽ thật về sự nghỉ ngày Sa-bát trước Si-nai.

Bằng chứng hùng hồn về ngày Sa-bát trước Si-nai xuất hiện trong Xuất Ê-díp-tô Ký 16. Qua phép lạ, Đức Chúa Trời ban bánh ma-na cho dân Y-sơ-ra-ên trong đồng vắng. Phép lạ trong 40 năm này bắt đầu trước khi dân Y-sơ-ra-ên tới núi Si-nai.

Xuất Ê-díp-tô Ký 16:4-30 chứng tỏ thế nào ngày thứ bảy Sa-bát bắt đầu trước khi có kinh nghiệm tại Núi Si-nai?

Xin để ý những chữ Chúa phán cùng Môi-se trong câu 28, “Các người chẳng chịu vâng giữ điều răn và luật pháp ta cho đến chừng nào?” Đây là một thí dụ rõ ràng luật pháp Đức Chúa Trời và điều răn đã có trước khi luật pháp được ban cho tại Si-nai. Và ở giữa các điều răn và luật pháp đó là ngày thứ bảy Sa-bát. Có những điều vĩ đại xảy ra với sự ban cho luật pháp tại núi Si-nai. Nhưng rõ ràng Mười Điều răn không phải là mới lạ.

Kinh nghiệm của bạn về ngày Sa-bát thế nào? Bạn có yêu mến ngày Sa-bát, hay kinh sợ, hay cảm thấy cũng tạm tạm về ngày đó? Bạn có thể làm gì để có một kinh nghiệm sâu xa và phong phú hơn với Chúa qua món quà ngày Sa-bát của Ngài?

Luật Pháp Và Các Tiên Tri

Có nhiều sự tranh luận chống lại sự kiện là có luật pháp sau núi Si-nai. Sách Cựu Ước có đầy những thí dụ về luật pháp. Thường thường những thí dụ này nói về việc dân Y-sơ-ra-ên phạm luật và các hình phạt theo sau. Nhưng những câu khác bày tỏ sự yêu mến sâu xa và tôn trọng luật pháp của nhiều người trong Y-sơ-ra-ên. Ở đây gồm có Mười Điều Răn và tất cả luật lệ và luật pháp mà Chúa đã ban cho dân sự Ngài.

Bằng những cách nào Ê-sai 48:17, 18; Thi thiên 119:69-72, 97-103; và Giê-rê-mi 31:33 ca tụng luật pháp? Những câu này bày tỏ thái độ thế nào?

Dân Y-sơ-ra-ên yêu mến luật pháp. Nhưng những người hiểu mục đích của luật pháp không bao giờ nghĩ đó là con đường cứu rỗi. Tôn giáo Hê-bơ-rơ vẫn luôn luôn là một tôn giáo của ân điển. Nhưng người ta đi từ sự lạm dụng luật pháp cách công khai trong thời vua Sa-lô-môn tới chủ nghĩa duy luật trong thời Đức Chúa Giê-su.

Nhưng tại sao dân Y-sơ-ra-ên yêu mến luật pháp như vậy? Một lần nữa, đối với một người Y-sơ-ra-ên, chữ *luật pháp* nghĩa là Mười Điều Răn và tất cả những sự dạy dỗ trong Cựu Ước, đặc biệt là năm quyển sách đầu tiên của Môi-se. Điều này giúp bạn hiểu điều người Y-sơ-ra-ên yêu mến là sứ điệp về sự cứu rỗi, và ân điển. Họ yêu mến lẽ thật được bày tỏ cho họ và như họ hết lòng hiểu biết. Đây không phải là sự yêu mến các luật lệ. Thay vào đó, đây là yêu mến những điều lệ và nguyên tắc mà, nếu làm theo, sẽ mở đường cho nhiều ơn phước và các lời hứa. Vì tất cả những gì Đức Chúa Trời đã ban cho họ đều vì sự ích lợi và hạnh phúc của họ.

Có gì khác biệt cho ngày nay không?

Hãy nghĩ về tất cả những gì Chúa ban cho chúng ta, dân sự Ngài. Làm thế nào chúng ta cải tiến hơn để sống theo lẽ thật tuyệt vời mà chúng ta được lãnh nhận một cách đầy ơn phước?

Luật Pháp Trong Giao Ước Mới

Từ lúc khởi đầu, các nguyên tắc của Mười Điều Răn được ban cho dân sự vì Chúa yêu mến họ. Điều này có nghĩa là luật pháp luôn luôn là một ơn phước. Nếu vâng theo luật pháp thì bạn được bảo vệ cách kỹ càng khỏi tội lỗi. Còn nếu không vâng lời, thì bạn phải đối diện với các kết quả do phạm luật. Những ai biết Kinh Thánh đều biết tội lỗi đau đớn thế nào và kết quả ra sao. Bạn có đọc được các kết quả của tội lỗi trên khuôn mặt của những người đã đau khổ vì phạm tội?

Có các phần trong Tân Ước (hầu hết là các thư của Phao-lô) nói về những người hiểu sai mục đích của luật pháp. Mục đích của các điều răn Đức Chúa Trời ban cho trong Tân Ước là giúp ích và nâng cao đời sống.

Luật pháp Đức Chúa Trời được ban cho thế nào trong Hê-bơ-rơ 8:10 và Hê-bơ-rơ 10:16? Luật pháp của Ngài có còn hữu ích cho chúng ta ngày nay chăng? Hay đã bị “ân điển” cất bỏ rồi?

Ngày nay, thường có những người cố gắng đặt tình thương hay ân điển của Đức Chúa Trời lên trên luật pháp. Tư tưởng phổ thông là nếu bạn thật sự yêu, thì luật pháp Đức Chúa Trời được “cất đi,” và bạn không cần giữ nữa. Nhưng thật ra, những người thật tình yêu mến Đức Chúa Trời và tha nhân bày tỏ những nguyên tắc chân thật của luật pháp. Vì thế, không có sự bào chữa nào để cất bỏ luật pháp. Tình yêu thương làm trọn luật pháp. Tình yêu thương bày tỏ luật pháp trong hình thức thuần túy nhất.

Nghĩ về luật pháp theo một cách khác: Giống như những phần của một chiếc xe. Các phần không được tạo nên để cho chính mình. Nhưng các phần được tạo ra để chiếc xe có thể chạy từ chỗ này tới chỗ khác. Mục đích của các phần là làm cho chiếc xe chuyển động. Nhưng, không có mỗi phần, chiếc xe không chạy được. Luật pháp cũng giống như vậy: Luật pháp không được lập ra chỉ cho luật pháp. Luật pháp được đặt ra cho một mục đích. Và mục đích đó bày tỏ một thí dụ hoàn hảo về tình yêu thương, yêu Đức Chúa Trời và yêu người.

Rô-ma 13:8-10; Ga-la-ti 5:14; Gia-cơ 2:8; và 1 Giăng 5:2, 3 giúp chúng ta hiểu thế nào sự liên hệ giữa tình yêu thương và luật pháp?

Hãy suy nghĩ sâu xa hơn về sự liên hệ giữa luật pháp và tình yêu thương của Đức Chúa Trời. Sự giữ luật pháp mà không có tình yêu thương dẫn đến gì? Tình yêu thương mà không có luật pháp dẫn đến gì? Hãy viết xuống tư tưởng của bạn và đem đến lớp học.

Thứ Sáu *10 Tháng 2

Nghiên Cứu Bồ Túc: “Mười Điều Răn thánh được Đấng Christ phán trên núi Si-nai là thí dụ hoàn hảo của bản tính Đức Chúa Trời. Các điều răn này bày tỏ cho thế gian thấy Ngài có uy quyền trên tất cả mọi người. Luật pháp Mười Điều Răn bày tỏ tình yêu thương lớn nhất cho nhân loại. Đó là tiếng nói của Đức Chúa Trời từ thiên đàng hứa với linh hồn, ‘Hãy làm điều này, và bạn sẽ không ở dưới sự điều khiển của Sa-tan.’ Không có một điều tiêu cực nào trong luật pháp đó, mặc dù luật pháp đó có vẻ tiêu cực. Hãy LÀM, và SỐNG . . . Chúa đã ban cho các điều răn thánh của Ngài để làm bức tường bảo vệ chung quanh những người Ngài đã tạo nên.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Sons and Daughters of God*, tr. 53.

“Trong công việc cứu rỗi không có sự ép buộc. Không có sự ép buộc chút nào. Dưới ảnh hưởng của Thánh Linh của Đức Chúa Trời, người ta được tự do lựa chọn Đấng họ sẽ hầu việc. Trong sự thay đổi xảy ra khi một người đầu phục Đấng Christ, có sự tự do cao nhất. . . . Đúng, chúng ta không có quyền lực để thoát khỏi sự điều khiển của Sa-tan. Nhưng khi muốn được giải thoát khỏi tội lỗi, và kêu cầu một quyền lực ở bên ngoài và cao hơn chúng ta, thì linh hồn sẽ được tràn đầy quyền lực của Đức Thánh Linh. Và những quyền lực này sẽ vâng theo sự điều khiển của ý chí để làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời.

“Chỉ có một cách có thể được tự do thật là trở nên một với Đấng Christ. ‘Lẽ thật sẽ buông tha các người,’ và Đấng Christ là lẽ thật. . . . Đầu phục Đức Chúa Trời nghĩa là được phục hồi. Cũng có nghĩa là được phục hồi lại sự vinh hiển thật và địa vị cao quý mà Đức Chúa Trời muốn cho chúng ta. Luật pháp của Chúa, “luật tự do,” là luật pháp của sự tự do thật.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 466.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Hãy thảo luận câu trả lời của bạn cho các câu hỏi ngày thứ Năm về luật pháp và tình yêu thương. Giữ luật pháp mà không có tình yêu thương thì giống như gì? Điều này thường được bày tỏ thế nào? Đồng thời, tình yêu thương mà không giữ luật pháp thì giống như gì? Đó là loại tình yêu gì? Tại sao tình yêu thương và luật pháp cần phải liên hệ với nhau?
- 2 Bằng những cách nào luật pháp bày tỏ bản tính của Đấng ban luật pháp? Luật pháp Chúa bày tỏ Đức Chúa Trời thế nào?
- 3 Ellen G. White muốn nói gì khi bà nói luật pháp là “luật tự do”? Làm thế nào giữ luật pháp có nghĩa là “tự do”?

TÓM LƯỢC: Luật pháp Đức Chúa Trời bày tỏ tình yêu thương của Ngài. Khi chúng ta yêu như Chúa yêu chúng ta, thì chúng ta thật sự bày tỏ luật pháp trong tất cả nét đẹp đẽ và quyền lực.